پنجشنبه ۶ دی ۱۴۰۳
شماره ۴۳۱۴
FARHIKHTEGANDAILY.COM
FARHIKHTEGANONLINE

سلبریتی‌های ورزشی و غیرورزشی لایک می‌خواهند؛ حتی با حبس حیوانات وحشی

اقتصاد زیرزمینی نامتعارف‌ها خطرناک‌تر از شیر و پلنگ

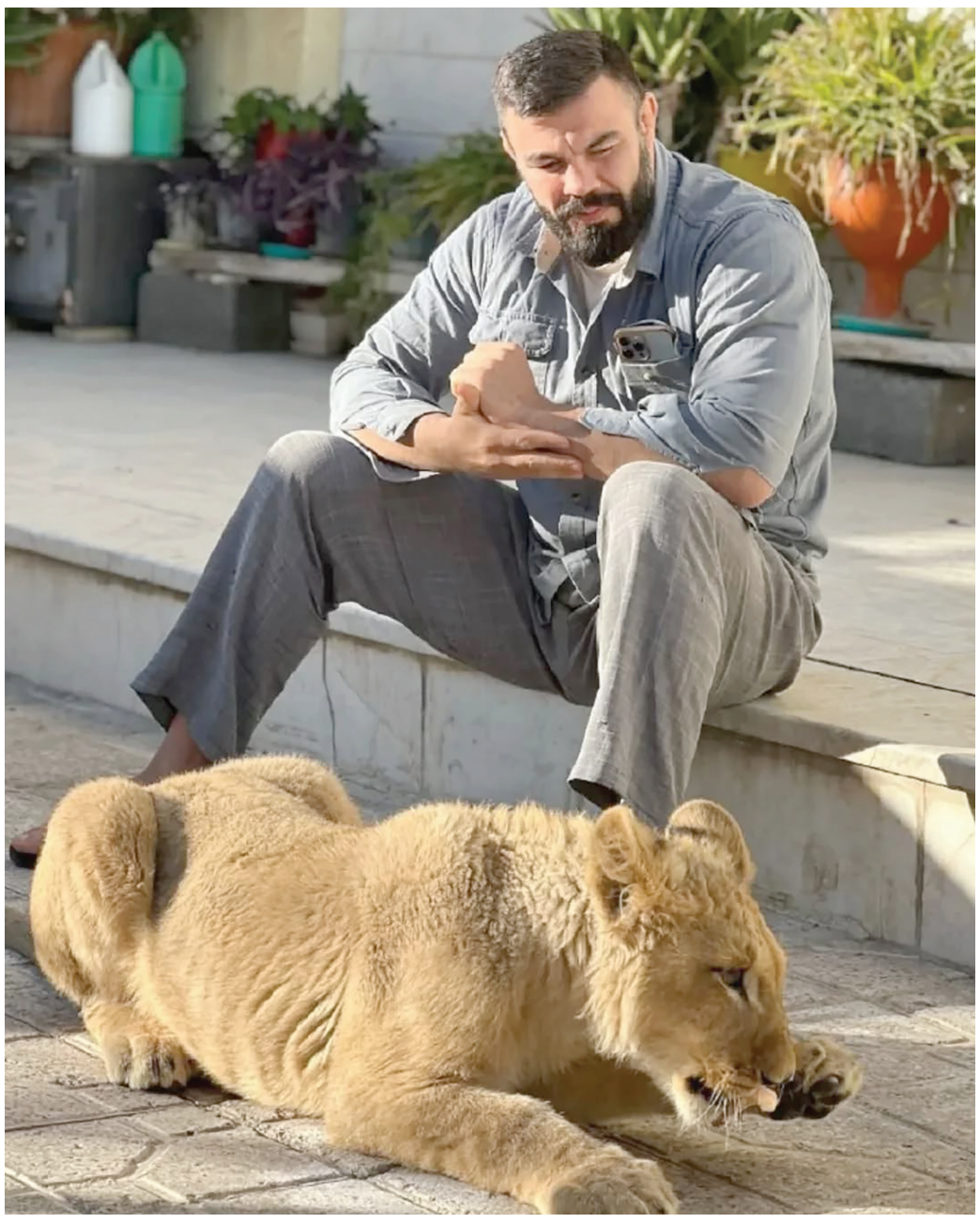

زینب مرزوقی
خبرنگار گروه نقد روز

چند روز گذشته، فیلمی از بازی یک توله شیر در آغوش یکی از سلبریتی‌های ورزشی در فضای مجازی بازنشر داده شد. به دنبال بازنشر این فیلم، تعدادی از دغدغه‌مندان محیط‌زیست به نگهداری توله‌شیر در محیط مسکونی واکنش نشان دادند و درخواست‌شان این بود که محیط‌زیست به ماجرای نگهداری این حیوان وحشی در محیط مسکونی ورود کند. چند روز پس از انتشار آن فیلم، یعنی روز گذشته، امیرعلی اکبری، همان سلبریتی مذکور درباره فیلم منتشر شده از خود به همراه توله‌شیر واکنش نشان داد و گفت: «به صورت اتفاقی یکی از دوستانم، این شیر را از یک کشور دور وارد کرده بود و این شیر متولد ایران هم نبود. دوستم به خاطر مشغله کاری، امکان رسیدگی به این شیر را نداشت و حیوان داشت مریض می‌شد. از دوستم تقاضا کردم این حیوان را به من بسپارد تا به او رسیدگی کنم. یکی، دو ماه به این شیر رسیدگی و بزرگش کردم. وقتی این حیوان از آب و گل در آمد و احساس کردم دیگر خطر مرگ ندارد با دوستم تحویل محیط‌زیست دادیم. فکر می‌کنم در مورد نگهداری از این حیوان رسالتم را بهتر از محیط‌زیست انجام دادم، چراکه محیط‌زیست پیروز را کشت، اما من این حیوان را زنده نگه داشتم، بزرگش کردم و تحویل محیط‌زیست دادم. در حال حاضر اگر محیط‌زیست حیوان گربه‌سان دارد؛ می‌توانم کمک‌شان کنم، چون عاشق گربه‌سانان هستم. یک ماهی می‌شود که شیر را تحویل دادم. تر و خشکش کردم و سالم تحویل محیط‌زیست دادم.»

مدیرکل دفتر حیات‌وحش سازمان محیط‌زیست: نگهداری گونه‌های وحشی توسط اشخاص حقیقی ممکن نیست

ماجرای فیلم وایرال شده از امیر علی‌اکبری مجددا پرونده نگهداری حیوانات نامتعارف و غیراهلی در محیط مسکونی را باز کرد. بد نیست به بهانه همین فیلم، مجددا این پرسش پاسخ داده شود که آیا قانون، اجازه نگهداری حیوانات وحشی به افراد حقیقی را می‌دهد؟ شرایط و ضوابط نگهداری حیوانات وحشی در باغ‌وحش‌ها و یا باغ‌های شخصی نیست و واکنش محیط‌زیست نسبت به ماجرای فیلم وایرال شده توسط علی اکبری چه بود؟

غلامرضا ابدالی، مدیرکل دفتر حیات وحش سازمان محیط‌زیست در گفت‌وگو با «فرهیختگان» تأکید دارد که امور مربوط به گونه‌های جانوران وحشی تحت نظارت سازمان محیط‌زیست قرار دارد. وی گفت: «برخی از این گونه‌ها بومی ایران هستند و برخی دیگر از خارج وارد می‌شوند. برای نگهداری این گونه‌ها شرایط و ضوابط خاصی وجود دارد، از جمله اینکه مراکزی باید مشخص شوند که مجاز به نگهداری این گونه‌ها باشند. به این ترتیب، اگر فردی بخواهد یک گونه جانوری وحشی را به منزل یا باغ خود بیاورد، نه تنها این کار مورد تایید سازمان محیط‌زیست نیست، بلکه قانونی نیز نیست. ما کاملاً مخالف نگهداری گونه‌های جانوری وحشی در منزل یا محیط‌های خصوصی هستیم و با این موارد برخورد می‌کنیم.»

او ادامه داد: «مراکز مجاز مانند باغ‌وحش‌ها و مراکز نگهداری حیات وحش، در صورتی که شرایط و ضوابط لازم برای نگهداری گونه‌های حیات وحش را رعایت کنند، می‌توانند مجوزهای لازم را دریافت کنند. این مراکز باید استانداردهایی را که سازمان محیط‌زیست تعیین کرده، در محیط‌های خود اجرا کنند و پارامترهای مختلفی را در نظر بگیرند. اما برای افراد حقیقی که بخواهند در خانه‌ها خود گونه‌های وحشی را نگهداری کنند، هیچ‌گونه مجوزی صادر نمی‌شود و در آینده نیز صادر نخواهد شد.»

فقط محیط‌زیست مجوزهای مربوط به گونه‌های وحشی را صادر می‌کند

ابدالی تصریح کرد: «طبق قانون، هیچ‌کس حق ندارد بدون مجوز سازمان محیط‌زیست گونه‌های جانوری وحشی را نگهداری کند. سازمان محیط‌زیست مسئولیت صدور تمامی مجوزها را دارد؛ این شامل پروانه‌های نگهداری، پروانه‌های مراکز تکثیر، پروانه‌های واردات و صادرات می‌شود. این وظیفه‌ای قانونی است که سازمان محیط‌زیست به‌عنوان متولی حیات وحش باید آن را انجام دهد.»

او ادامه داد: «در این راستا، ما پیگیر و متعهد به برخورد با کسانی هستیم که بدون مجوز اقدام به نگهداری حیوانات وحشی در منزل یا مکان‌های غیرمجاز می‌کنند. همچنین با همکاری دستگاه‌های قضایی و حمایت آن‌ها، پرونده‌های مختلف تشکیل داده‌ایم و با این افراد برخورد قانونی خواهیم کرد. در گذشته نیز چنین برخوردهایی صورت گرفته است.»

مدیرکل دفتر حیات وحش سازمان محیط‌زیست گفت: «ما در سازمان محیط‌زیست به نمونه‌های مختلفی از قاچاق حیوانات در سال‌های گذشته برخورد کرده‌ایم. این موارد عمدتاً از طریق فضای مجازی شناسایی می‌شوند و پس از دریافت گزارش‌ها و آدرس‌های مربوطه، با دستور مقام قضایی اقدام به ضبط حیوانات می‌کنیم.»

محیط‌زیست برای مقابله با قاچاق حیوانات عضو ستاد مرکزی مقابله با قاچاق شد

ابدالی عنوان کرد: «از سال گذشته، سازمان محیط‌زیست عضو ستاد مرکزی مقابله با قاچاق کالا و ارز شده است. این ستاد، تحت عنوان کمیته مقابله با قاچاق حیات وحش فعالیت می‌کند و معاونت محیط‌زیست طبیعی و تنوع‌زیستی سازمان محیط‌زیست، ریاست این کمیته را بر عهده دارد. ما در حال جمع‌آوری و هماهنگ‌سازی دستگاه‌های مختلف برای برخورد جدی با قاچاق گونه‌های جانوری وحشی هستیم. این برخوردها به‌صورت قانونی و با همکاری دستگاه‌های مسئول انجام می‌شود و هدف آن کاهش قاچاق و ورود و خروج غیرمجاز گونه‌های جانوری است.»

ایران هم کریدور و هم مقصد قاچاق حیوانات است

او همچنین گفت: «قاچاق گونه‌های جانوری وحشی، به‌ویژه در سطح جهانی، به‌عنوان یکی از پرسودترین انواع قاچاق‌ها شناخته می‌شود. سود مالی حاصل از این تجارت، باعث شکل‌گیری مافیای قاچاق حیوانات وحشی شده است. در کشور ما، به دلیل موقعیت جغرافیایی خاص، هم به‌عنوان یک کریدور برای نقل و انتقال این حیوانات عمل می‌کند و هم گاهی به مقصد قاچاق تبدیل می‌شود. بنابراین، ما با همکاری دستگاه‌های مختلف در تلاشیم تا این پدیده شوم را به حداقل ممکن کاهش دهیم.»

فرهنگ شهرت و میل به پرورش حیوانات نامتعارف

نگهداری حیوانات وحشی و نامتعارف البته توسط سلبریتی‌ها مسبوق به سابقه است. مثلا گفته شده که مهران مدیری و نفیسه روشن ایگوانا نگهداری می‌کردند و یا علی زندوکیلی نیز قصد داشت که یک توله‌شیر نگهداری کند. البته ماجرای نگهداری حیوانات خاص و نامتعارف توسط چهره‌ها تنها مختص به ایران نیست و سالوادور دالی، حیوان خانگی‌اش یک مورچه‌خوار بود. تقریبا می‌توان گفت که بیش از یک دهه است که هنرمندان و چهره‌های ایرانی نیز به سراغ تکرار این الگو رفته‌اند. نکته و نقد به ماجرا این است که وقتی چهره‌ها و سلبریتی‌ها به سراغ نگهداری حیوانات نامتعارف می‌روند، مردم عادی نیز به دنبال الگوگیری از آن چهره‌ها می‌روند. در صورتی که نقد جدی محیط‌زیستی‌ها به همان چهره‌ها و سلبریتی‌ها این است که آیا حیوان غیراهلی یا حیوان وحشی مذکور در شرایط مناسب نگهداری می‌شود؟

از این گذشته، جدا کردن یک حیوان نامتعارف و وحشی از زادگاه و حیات وحش خود، مقوله تخصصی و جدایی است که تحت هر شرایطی امری مذموم است.

اما اشتیاق سلبریتی‌ها به نگهداری حیوان غیرمتعارف را شاید تا حدودی بتوان بخشی از فرهنگ شهرت داشت. اینکه به‌عنوان یک چهره در جامعه؛ حتی پت خانگی‌شان نیز از سایر افراد متفاوت است و از یک حیوان خارق‌العاده و نامتعارف نگهداری می‌کنند. تحلیل دیگر که می‌تواند برگرفته از همین فرهنگ شهرت باشد، این است که همچنان نام آن سلبریتی را بر سر زبان‌ها نگه می‌دارد و آن چهره می‌تواند حتی از طریق حیوان خانگی متفاوتش نیز لایک و ویو بگیرد.

آنچه در حال حاضر غیرقابل انکار است، شکل‌گیری اقتصاد پنهان و زیرزمینی از خرید و فروش و نگهداری حیوانات نامتعارف است. این ماجرا البته در تمام جهان در حال وقوع است و ایران با توجه به موقعیت کریدوری، گاهی اوقات در مسیر این قاچاق‌ها و گاهی هم به عنوان مقصد این قاچاق‌هاست. آنچه مشخص است، معلوم نیست که اعداد و ارقام مربوط به قاچاق حیوانات در ایران چقدر است و دقیقا افراد فعال در این حوزه، با توجه به محدودیت‌های قانونی در ایران و جهان، چگونه همچنان در این صنعت فعالیت می‌کنند؟

میرزایی فعال محیط‌زیست: نگهداری حیوانات کاریزماتیک توسط پولدارها، اقتصاد زیرزمینی به‌وجود آورده است

حمیدرضا میرزایی، فعال محیط‌زیست توضیح می‌دهد که به غیر از حیوانات مزرعه و حیواناتی که برای گوشت یا کار از آن‌ها استفاده می‌شود، بقیه حیوانات در حیطه اختیارات سازمان محیط‌زیست قرار دارند، خصوصاً حیوانات وحشی. حیواناتی که هم در طبیعت زندگی می‌کنند و هم آن‌هایی که در اسارت نگهداری می‌شوند، سازمان حفاظت محیط‌زیست قوانین و دستورالعمل‌هایی دارد. این سازمان پروتکل‌هایی نیز برای نظارت بر این حیوانات تنظیم کرده است. در واقع، وظیفه این سازمان نظارت بر نگهداری حیوانات است؛ از جمله باغ‌وحش‌ها، مراکز تحقیقاتی، محل‌های نگهداری رسمی و غیررسمی و حتی حیواناتی که به‌صورت خانگی نگهداری می‌شوند.

میرزایی در گفت‌وگو با «فرهیختگان» گفت: «چند موضوع مهم در این زمینه وجود دارد. در بازار ایران، اصطلاحاً از حیواناتی که غیرعادی و خاص هستند، به‌عنوان «حیوانات اگزوتیک» یاد می‌شود. بسیاری از افراد در حال حاضر حیواناتی مثل جغد، مار، عنکبوت‌های استوایی و خزندگان را نگهداری می‌کنند. این حیوانات بیشتر از آنجا که جزو گونه‌های کاریزماتیک و جذاب هستند، طرفداران بیشتری دارند. در این میان، سلبریتی‌ها که معمولاً از نظر مالی وضعیت بهتری دارند، در این بازار سهم زیادی داشته و این مسئله باعث شده که یک اقتصاد زیرزمینی برای خرید و فروش حیوانات شکل بگیرد. این موضوع مخصوصاً در میان اقشاری که وضعیت مالی بهتری دارند، رواج پیدا کرده است.»

این فعال محیط‌زیستی ادامه داد: «دومین موضوع، قوانین مربوط به این حوزه است که هم شامل نحوه نگهداری حیوانات و هم شامل اصل موجودیت حیوان می‌شود. اینکه حیوان از کجا آمده و آیا در طبیعت به دنیا آمده یا در اسارت زاده شده، مهم است. در این راستا، کنوانسیونی به نام «سایتیس» (CITES) وجود دارد که بر تجارت گونه‌های نادر گیاهی و جانوری نظارت می‌کند. این کنوانسیون بر انتقال و تجارت حیوانات نظارت دارد. به‌عنوان مثال، اگر شما قصد دارید حیوانی را از ایران به کشور دیگری ببرید، باید مجوزهای قانونی لازم را دریافت کرده و مشخص کنید که این حیوان از کجا آمده است و آیا روند قانونی برای به‌دست‌آوردن آن طی شده یا نه.»

میرزایی گفت: «سایتیس سه فهرست دارد که دو فهرست اول آن از اهمیت بیشتری برخوردارند. فهرست اول شامل گونه‌هایی است که به هیچ عنوان نباید جابه‌جا شوند مگر در موارد بسیار خاص، مثل اهداف تحقیقاتی. این محدودیت‌ها شامل اعضای بدن حیوانات نیز می‌شود، مثل پوست، شاخ، دندان و... که در تجارت‌ها خرید و فروش می‌شود. فهرست دوم شامل حیواناتی است که جابه‌جایی آن‌ها تحت پروتکل خاصی باید انجام شود و باید ثبت شوند. این پروتکل‌ها برای تمامی گونه‌های شناخته‌شده در کره‌زمین اعمال می‌شود. در ایران، سازمان حفاظت محیط‌زیست مرجع اصلی برای نظارت بر این نوع تجارت‌ها است.»

فروش برخی گونه‌های جانوری مانند شیر، توسط مراکز نگهداری حیوانات و باغ‌وحش‌ها انجام می‌شود

میرزایی عنوان کرد: «علاوه بر این، طبق قانون شکار و صید مصوب سال ۱۳۴۶ و دستورالعمل‌های مربوط به آن، مراکز خرید و فروش حیوانات باید تحت نظارت سازمان حفاظت محیط‌زیست قرار داشته باشند. همچنین، مقررات مربوط به محل‌های نگهداری حیوانات در باغ‌وحش‌ها و مراکز تحقیقاتی باید رعایت شود. اگر شما بتوانید این مقررات را رعایت کنید و مجوز لازم را از سازمان محیط‌زیست دریافت کنید، می‌توانید حیوانات را نگهداری کنید.»

او تصریح کرد: «با این حال، در بسیاری از موارد، حیواناتی که در دست افراد هستند، پروسه قانونی را طی نکرده‌اند. به‌طور خاص، در مورد شیرها، این گونه به دلیل ویژگی‌های خاص خود ممکن است در سال دو بار زایمان کند و همین مسئله باعث می‌شود که تعداد شیرها زیاد شود. در برخی از مراکز نگهداری، برای کنترل جمعیت، توله‌های شیر را می‌فروشند. این اتفاقات نه‌فقط در باغ‌وحش‌ها که در مراکز غیررسمی و حتی زیرزمینی نیز رخ می‌دهد. نمونه‌ای از این اتفاقات در دهه ۱۳۸۰ و در یک مرکز نیمه‌دولتی مشاهده شد که توله‌های شیر را به قیمت پایین به فروش می‌رساندند.»

میرزایی تصریح کرد: «در چنین مواردی، نظارت سازمان حفاظت محیط‌زیست اهمیت زیادی پیدا می‌کند. معمولاً نمی‌توان به‌طور قطعی گفت که یک توله شیر به‌طور غیرقانونی به‌دست آمده است، اما سازمان محیط‌زیست باید مدارک حیوان را بررسی کند و از صحت روند قانونی آن مطمئن شود. علاوه بر این، محل نگهداری حیوان باید مطابق با پروتکل‌های سازمان محیط‌زیست باشد. مهم این است که هر فردی که حیوانات وحشی نگهداری می‌کند، باید تغییرات شرایط زندگی آن‌ها را به سازمان محیط‌زیست گزارش دهد و سازمان باید بازرسی‌های سرزده انجام دهد.»

برخی سلبریتی‌ها به بازار نگهداری و پرورش حیوانات نامتعارف رونق می‌بخشند

میرزایی توضیح داد: «در نهایت، حضور سلبریتی‌ها نیز تأثیر زیادی بر افزایش علاقه مردم به نگهداری از حیوانات وحشی دارد و این باعث رونق بازار زیرزمینی حیوانات وحشی می‌شود. به‌عنوان مثال، در سریال «مرد هزارچهره»، زمانی که مهران مدیری ایگوانا را در سکانسی نشان داد، تعداد افرادی که به دامپزشک مراجعه کرده و خواستار نگهداری ایگوانا شدند، افزایش یافت. همینطور در مورد مارهای بزرگ یا جغدها، این ماجرا مشاهده می‌شود.»

بعضی از فیلم‌ها و سریال‌ها مردم را به نگهداری از حیوانات وحشی تشویق می‌کنند

او ادامه داد: «اکنون در خیلی از فیلم‌ها از گونه‌های مختلف حیوانات، به‌ویژه حیوانات وحشی، استفاده می‌شود که این خود می‌تواند جنبه منفی داشته باشد. این مسئله می‌تواند موجب تشویق مردم به نگهداری حیوانات وحشی شود، به این صورت که افراد فکر کنند، می‌توانند این حیوانات را نگهداری کنند. یکی از مشکلات جدی اینجاست که سازمان محیط‌زیست توان محدودی برای کنترل مبادی ورودی و خروجی حیوانات دارد و در واقع نظارت بر متخلفان به‌سختی صورت می‌گیرد. حتی اگر فقط اینستاگرام را بتوانیم مدیریت کنیم و خرید و فروش حیوانات وحشی در آن را کنترل کنیم، هنر بزرگی است. حالا وای به حال زمانی که می‌بینید تنها اینستاگرام نیست؛ سایت‌هایی مانند دیوار هم وجود دارند که خوشبختانه در این زمینه اقداماتی انجام داده‌اند. بازار زیرزمینی خرید و فروش حیوانات وحشی در فضای فیزیکی و غیرمجازی هم فعال است. برخی مراکز نگهداری و بعضی از باغ‌وحش‌ها و باغ‌های پرندگان تخلفاتی دارند که این موارد هم باید مد نظر قرار گیرند. تمام این مسائل می‌توانند به قاچاق حیوانات وحشی دامن بزنند.»

پروتکل نگهداری حیوانات وحشی، نه ساده است و نه فانتزی

میرزایی در رابطه با مجوز محیط‌زیست در رابطه با نگهداری حیوانات وحشی نیز گفت: «نکته مهم در رابطه با نگهداری حیوانات وحشی این است که این پروتکل‌ها اصلاً ساده نیستند و معمولاً رعایت نمی‌شوند. مثلاً وقتی ما وضعیت شیرهایی که در باغ‌وحش‌ها نگهداری می‌شوند را می‌بینیم، مخصوصاً شیرهایی که در باغ‌وحش ارم بوده‌اند، می‌بینیم که این حیوانات در شرایط جالبی نگهداری نمی‌شوند. به‌طور کلی، مسئله این است که پروتکل‌ها چگونه تعریف می‌شوند. از روی یک عکس نمی‌توان پروتکل نگهداری تعریف کرد. این موضوع به کار کارشناسی نیاز دارد؛ هرچند وضعیت فعلی اصلاً خوب نیست.»

او تصریح کرد: «فعالان حقوق حیوانات باید این نکته را بپذیرند که ما داریم درباره موضوعی صحبت می‌کنیم که نیاز به تخصص و تحصیلات در این حوزه دارد. در این زمینه، صرفاً ظاهر چیزی را نمی‌توان به‌عنوان پروتکل یا شرایط مناسب تشخیص داد. مثلاً یک عکس از یوزپلنگی که در تله افتاده بود، منتشر شده بود و بعضی‌ها شروع کردند به صحبت کردن که یوزهای ایران در حال گرسنگی می‌میرند. ولی واقعیت این است که همان یوز، کمی آن‌طرف‌تر شکار کرده و خورده بود. به این ترتیب، تنها از روی ظاهر نمی‌توانیم تشخیص دهیم که آیا شرایط خوب است یا نه. در اینجا، متخصصان باید وارد عمل شوند و اظهارنظر کنند. شرایط نگهداری حیوانات در بسیاری از باغ‌وحش‌های کشور مناسب نیست، اما بعضی از باغ‌وحش‌ها به نسبت شرایط بهتری دارند. این استانداردها فقط به این معنی نیست که یک شیر زیبا و شاداب در قفس نشسته باشد. محل نگهداری حیوانات و شرایط آن‌ها متفاوت است و به‌ویژه باید تحت نظارت دقیق قرار گیرد.»

محیط‌زیست توانایی کافی برای نگهداری و محافظت از حیوانات قاچاق شده را ندارد

او توضیح داد: «مسئله اصلی، تجارت غیرقانونی حیوانات وحشی است. سؤال مهم این است که این تجارت و اقتصاد پنهانی که در این زمینه وجود دارد، چگونه گسترش یافته است؟ در بعضی از موارد، باغ‌های پرندگان مجوزدار گونه‌های در معرض خطر انقراض را نگهداری می‌کنند، در حالی که این گونه‌ها طبق کنوانسیون‌های بین‌المللی باید از جابه‌جایی و نگهداری در باغ‌وحش‌ها منع شوند. این حیوانات ممکن است از طریق قاچاق وارد ایران شده باشند. برای مثال، اخیراً در یک مورد، یک مارمولک قاچاق از ایران به‌دست پلیس فرودگاه و گمرک ضبط شد. در چنین شرایطی، سازمان محیط‌زیست باید این حیوانات را به کشور مبدأ بازگرداند.»

این فعال محیط‌زیست گفت: «مشکل اصلی اینجاست که سازمان محیط‌زیست توان کافی برای نگهداری و مراقبت از تعداد زیاد حیوانات قاچاق‌شده ندارد. بنابراین در بعضی موارد، این حیوانات به مراکز معتبر و تحت نظارت منتقل شده تا در شرایط بهتر نگهداری شوند. برای مثال، مراکزی که در آن‌ها خزندگان نگهداری می‌شوند، باید تحت تأیید سازمان محیط‌زیست باشند و این سازمان باید از شرایط نگهداری آن‌ها اطمینان حاصل کند.»

در برخی مواقع مراکز نگهداری از حیوانات، در قاچاق حیوانات دست دارند

او ادامه داد: «مثلاً به فلانی که محل نگهداری‌اش در واقع جای خوبی بوده و تخصص کافی دارد و مورد اعتماد ما هم است، ولی متاسفانه بعضی وقت‌ها این آدم‌های معتمد خودشان تغییر می‌کنند. این افراد معتمد گاهی اوقات در قاچاق اولیه دست داشته‌اند. در گذشته مواردی بوده که در جاهایی قاچاق اتفاق افتاده و پلیس هم نتوانسته آن را متوقف کند. علاوه بر این، نظارت سازمان حفاظت محیط‌زیست به اندازه کافی قوی نبوده و این افراد توانسته‌اند فعالیت کنند و مراکز تکثیر غیرقانونی راه بیندازند. این موضوع به همین شکل است؛ خیلی از گونه‌هایی که شما الان در بازار زیرزمینی، به‌ویژه در جنوب تهران می‌بینید و خرید و فروش می‌شوند، از همین روش‌ها وارد شده‌اند. ارزش این بازار هم از نظر مالی کم نیست. حالا ما کشوری نیستیم که مبدأ یا مقصد اصلی قاچاق باشیم، ولی کشورهای حوزه استوایی و کشورهای گرمسیری مثل هند، جزو کشورهای مبدأ قاچاق‌اند و اروپا و آمریکا مقصد اصلی این قاچاق‌ها هستند. در آمریکا تعداد ببرهایی که در خانه‌ها نگهداری می‌شود، از تعداد ببرهایی که به صورت وحشی در طبیعت زندگی می‌کنند، بیشتر است.»

مسئله قاچاق حیوانات تنها مختص به ایران نیست

میرزایی در رابطه با وضعیت قاچاق حیوانات در جهان توضیح داد: «این موضوع فقط مختص به ایران نیست، بلکه یک مسئله جهانی است. این به این معنا نیست که ما نباید وظایف‌مان را انجام دهیم، حتی اگر مسئله جهانی باشد. در واقع، جرائم سازمان‌یافته‌ای وجود دارد که اینترپل برای مقابله با آن دپارتمان ویژه‌ای به نام «انیمال ترافیکینگ» دارد. اینترپل هر دو یا سه سال یک‌بار گزارشی در این زمینه منتشر می‌کند. خوشبختانه در گزارش‌های اینترپل، ایران جزو کشورهای پیشرفته در این زمینه نیست و در رده میانه یا پایین قرار دارد، ولی این مسئله همچنان وجود دارد. در این زمینه، قانون باید اجرایی شود و هم کار فرهنگی و هم اقدامات قانونی لازم است.»

مردم اطلاع ندارند که خرید و فروش حیوانات وحشی غیرقانونی است

این فعال محیط‌زیست عنوان کرد: «شما اگر بخواهید مواد مخدر خرید و فروش کنید، می‌دانید که این کار غیرقانونی است و مجازات سختی هم در انتظار شماست، ولی در مورد خرید و فروش حیوانات وحشی، خیلی از مردم نمی‌دانند که کاری غیرقانونی انجام می‌دهند. مثلاً خیلی از افراد یک کاسکو می‌خرند، می‌خواهند مهاجرت کنند و کاسکوی خود را با خود ببرند، و تازه آن زمان متوجه می‌شوند که نمی‌توانند حیوان خود را با خود ببرند. آن‌وقت است که متوجه می‌شوند شرایط نگهداری حیوان و خرید و فروش آن چه بوده است و آیا می‌توانند حیوان را از کشور خارج کنند یا خیر. این یک ایراد بزرگ است.»

میل عجیب انسان به پرورش حیوانات نامتعارف ریشه در قدرت‌نمایی او دارد

او همچنین در رابطه به میل عجیب انسان به پرورش و نگهداری حیوانات وحشی نیز گفت: «این میل نه تنها در سال‌های اخیر بلکه در طول تاریخ هم وجود داشته است. برای مثال، سالوادور دالی، گرافیست و نقاش مشهور در زمان خود یک حیوان خانگی عجیب نگه می‌داشت. عکس‌هایی از او وجود دارد که با حیوانات عجیب و غریب در خیابان راه می‌رود. همچنین پیکاسو نیز یک جغد به عنوان حیوان خانگی نگه می‌داشت. در گذشته هم آدم‌ها در نبردهای گلادیاتوری با شیرها و ببرها می‌جنگیدند. این به ذات انسان برمی‌گردد. بخشی از انسان‌ها علاقه دارند که قدرت و افسانه‌ای بودن برخی گونه‌های حیوانی را تجربه کنند. این جنبه رازآلود بودن زندگی حیوانات، مثل گربه‌ای که در خیابان می‌بینیم، باعث می‌شود که برخی مردم تمایل پیدا کنند به آن‌ها توجه کرده و حتی نگهداری کنند. این علاقه به رازآلود بودن، رفتارهای جالب حیوانات و حتی افسانه‌ها و باورهای فرهنگی قدیمی است که در ذهن انسان‌ها ریشه دارد.»

او افزود: «این موضوع از جایی می‌آید که انسان‌ها تمایل دارند با حیواناتی که نماد قدرت و افسانه‌گری هستند، ارتباط برقرار کنند. گاهی این علاقه به شکل مثبت خودش را نشان می‌دهد، مثل نگهداری از حیوانات به دلیل علاقه به حفظ گونه‌ها و محافظت از آن‌ها و گاهی هم به شکل منفی به صورتی که فرد علاقه‌مند به تکثیر غیرقانونی حیوانات وحشی و فروش آن‌ها می‌شود.»

میرزایی در پایان عنوان کرد: «این پدیده، ریشه در رفتار انسان‌ها با زندگی و روابط اجتماعی‌شان دارد و نمی‌توان به راحتی آن را حل کرد. حتی کسانی که علاقه‌مند به حیوانات هستند، مثل دامپزشکان و فعالان محیط‌زیست، شاید این علاقه به شکلی مشابه در دیگران دیده شود، با این تفاوت که در آن‌ها این علاقه به شکلی مثبت و قانونی بروز می‌کند و در دیگران ممکن است به شیوه‌های غیرقانونی و به خطر انداختن جان حیوانات تبدیل شود.»